

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 1035/C8/773

Data: 14.04.2025

Prin contestația nr. 490/10.03.2025, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 15347/11.03.2025, formulată de înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI, având adresa de corespondență în împotriva documentației de atribuire, emisă de către, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate în vederea atribuirii contractului având ca obiect „Contract achiziție proiectare și execuție lucrări pentru obiectivul de investiții Adăpost pentru victimele violenței domestice Cluj-Napoca”, se solicită:

1. Suspendarea procedurii până la soluționarea contestației.
2. În principal, obligarea autorității contractante la dispunerea măsurilor de remediere în sensul modificării prevederilor documentației de atribuire și decalării termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98 / 2016.
3. În subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.
4. Obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de procedură conform documentelor justificative ce vor fi depuse înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației.

Cu privire la cererea de suspendare a procedurii, Consiliul a admis-o, prin Încheierea nr. 1042/C8/773 din data de 18.03.2025.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin

care critică decizia autorității contractante de lansa în platforma SEAP documentația de atribuire cu nr

I. Procedurii.

Contestatoarea solicită suspendarea procedurii de atribuire în temeiul art. 22 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, pentru a preveni semnarea prematură a contractului de achiziție publică cu un alt ofertant până la soluționarea contestației. Se arată că, în absența unei astfel de măsuri provizorii, există riscul producerii unui prejudiciu iminent și ireparabil – atât din perspectiva interesului propriu al ofertantului eliminat, cât și din perspectiva interesului public, afectat de posibila atribuire a contractului în condiții ilegale.

Societatea contestatoare subliniază că a depus o ofertă completă, competitivă și conformă cu cerințele autorității contractante, iar respingerea sa s-a realizat în mod nelegal și netemeinic. Dacă procedura continuă și se semnează contractul, se pierde posibilitatea reală de a mai remedia această vătămare, întrucât reevaluarea ofertei devine inefficientă sau inutilă din punct de vedere practic.

Mai mult, aplicarea principiului efectivității căilor de atac impune asigurarea unui cadru procedural în care contestațiile să poată produce efecte utile. În acest context, suspendarea procedurii este o garanție minimă a respectării dreptului la o cale de atac efectivă.

Petenta arată și că suspendarea nu produce prejudicii majore autorității contractante, întrucât măsura este temporară și proporțională, fiind legată strict de perioada necesară soluționării contestației. În schimb, nesuspendarea riscă să conducă la o atribuire ilegală, la blocarea ulterioară a contractului sau chiar la rezilierea lui, ceea ce ar crea complicații administrative și financiare suplimentare pentru autoritate.

II. MOTIVE DE NELEGALITATE A DOCUMENTAȚIEI DE ATRIBUIRE

II.1. REFUZUL AUTORITATII CONTRACTANTE DE A DECALA TERMENUL DE DEPUNERE A OFERTELOR CU UN TERMEN REZONABIL PRIN RAPORTARE LA COMPLEXITATEA DEOSEBITA A PROCEDURII ESTE NELEGAL ÎN TEMEIUL URMĂTOARELOR CONSIDERENTE:

Pe data de 03.03.2025, ora 10:34 a fost publicată în SEAP documentația de atribuire aferentă procedurii, data stabilită pentru depunerea ofertelor fiind data de 17.03.2025, ora 15:00.

Pe data de 04.03.2025, ora 09:25, în termenul stabilit de către autoritatea contractantă în cuprinsul fișei de date a achiziției, contestatoarea a solicitat achizitoarei prelungirea termenului de depunere a ofertelor justificat de faptul că a constatat lipsa unor documente esențiale necesare întocmirii ofertei, precum și de faptul că perioada cuprinsă între data publicării anunțului de participare și data- limită de depunere a ofertelor este de 10 zile lucrătoare, un interval considerat insuficient pentru a permite realizarea unei oferte competitive, care să răspundă pe deplin cerințelor.

Pe data de 06.03.2025, ora 12:14 autoritatea contractantă a publicat în SEAP Clarificare/erată generată automat ca urmare a extinderii termenelor, decalând termenul limită pentru depunerea ofertelor cu doar 4 (patru) zile, termen absolut insuficient prin raportare la aspectele ante-menționate.

Prin raportare la valoarea estimata a procedurii, respectiv 26.293.342,8 lei, foarte apropiata de pragul pentru care se impune publicarea unui anunț de participare în JOUE, rezultă în mod evident faptul că proiectul este unul extrem de complex, termenul stabilit pentru depunerea ofertelor fiind total insuficient pentru elaborarea ofertelor.

Totodată susținerile contestatoarei au la bază și volumul mare de documente care trebuie întocmite și prezentate în cuprinsul ofertei, documente solicitate în conformitate cu documentul din cadrul documentației de atribuire "FORMULARE 1 2", "INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE PROPUNERE TEHNICA 1 2" și "PROPUNERE TEHNICA 1 2".

În egală măsură documentele menționate anterior nu sunt corelate, având în vedere că documentul "FORMULARE 1 2" care face referire la serviciile de proiectare prezintă Anexa nr.1, iar documentul "PROPUNERE TEHNICA 1 2" care face referire la execuția lucrărilor prezintă doar Anexa nr.3, Anexa nr.4, Anexa nr.5, F20, lipsind Anexa nr.2. Documentul "INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE PROPUNERE TEHNICA 1 2" care ar trebui să clarifice modul de completare al documentelor "FORMULARE 1 2" și "PROPUNERE TEHNICA 1 2" clarifică completarea Anexei nr.2.

..... solicită Consiliului să constate faptul că o perioadă de 18 zile nu este de natură a garanta faptul că operatorii economici interesați de participarea la procedură beneficiază de un interval de timp adecvat și suficient pentru elaborarea ofertelor și în egală măsură că au posibilitatea reală și efectivă de a obține toate informațiile necesare pentru pregătirea corespunzătoare a ofertelor, ci dimpotrivă, este de natură a "garanta" limitarea accesului la procedură, pe cale de consecință de a "garanta" limitarea concurenței, o asemenea conduită nefiind permisă și impunându-se sancționarea sa fără rezerve.

II.2 AMBIGUITATEA SI NELEGALITATEA DOCUMENTAȚIEI DE ATRIBUIRE IN CEEA CE PRIVEȘTE CERINȚA REFERITOARE LA EXPERIENȚA SIMILARĂ SOLICITATĂ

Contestatoarea susține că integralitatea documentației de atribuire a fost elaborată în mod ambiguu, pentru a crea confuzie și a descuraja participarea la procedură, cel mai probabil procedura fiind "dedicată" unui anumit ofertant privilegiat al achizitoarei.

În cadrul descrierii cerinței referitoare la experiența similară, autoritatea contractantă definește sintagma „*construcție similară*” drept "*clădire nouă, cel puțin din categoria de importanță C (în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 766/1997), cu funcțiuni rezidențiale, certificată ca clădire verde conform standardului BREEAM, nivel minim "Very Good" sau superior cu funcțiuni rezidențiale (Building Research Establishment's Environmental Assessment Method) sau alt standard echivalent (de ex. LEED - Leadership in Energy & Environmental Design).*

Exemple de clădire din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale: - clădiri sociale (cămine persoane vârstnice/ copii, adăposturi cu regim rezidențial), clădiri de locuințe cu mai mult de două niveluri, clădiri din domeniul educațional (cămine școlare), clădiri turistice, alte tipuri de clădiri cu funcțiuni rezidențiale".

Autoarea contestației învederează faptul că această formulare creează:

- **Confuzia între clădiri rezidențiale și comerciale:** În documentația de atribuire, atunci când sunt enumerate tipurile de clădiri rezidențiale (de exemplu, clădiri sociale, cămine școlare, clădiri de locuințe), se face referire și la clădiri turistice. Cu toate că în mod evident, clădirile turistice pot include facilități de cazare pentru persoane, acestea fac parte din categoria construcțiilor comerciale și nu rezidențiale. Astfel, includerea unor astfel de clădiri în lista de construcții „rezidențiale” duce la o eroare în formularea cerinței și poate afecta în mod negativ înțelegerea cerinței referitoare la experiența similară. Această eroare poate conduce la o limitare a competitivității și o înțelegere greșită a cerințelor de către potențialii ofertanți interesați de participarea la procedură.

- **Limitarea accesului la licitație pentru ofertanți:** Această eroare de formulare, prin care se includ clădiri comerciale în categoria „rezidențială” poate conduce la o limitare semnificativă a ofertanților, deoarece aceștia ar putea interpreta greșit cerințele și s-ar putea abține de la a depune oferta.

Prin urmare se impune ca tipologia clădirilor incluse în cerința referitoare la „experiența similară” să fie revizuită, astfel încât să fie corect diferențiate clădirile rezidențiale de cele comerciale, iar „clădirile turistice” să fie excluse din categoria celor rezidențiale.

Tot cu privire la experiența similară autoritatea contractantă a detaliat cerința la pag. 4, 6 și 12 din fișa de date a achiziției referindu-se la construcții noi, cu funcțiuni rezidențiale și certificare BREEAM „Very Good” sau echivalent - clădire nouă, cel puțin din categoria de importanță C (în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 766/1397), cu funcțiuni rezidențiale, certificată ca clădire verde conform standardului BREEAM, nivel minim "Very Good" sau superior cu funcțiuni rezidențiale (Building Research Establishment's Environmental Assessment Method) sau alt standard echivalent (de ex. LEED - Leadership in Energy & Environmental Design).

În continuarea "detalierii" cerinței referitoare la experiența similară achizițarea menționează la pag. 6 din cuprinsul fișei de date a achiziției faptul că experiența similară să fie pentru un contract de tip proiectare și execuție care să îndeplinească aceleași criterii (clădiri noi, rezidențiale, cu certificare BREEAM).

Raportat la prevederile art. 3 alin. (1) lit. z), art. 154, art. 178 alin. (1) și (2) și 179 lit. a) din Legea nr. 98 / 2016, la cele ale art. 123 alin. (1) din HG nr. 395 / 2016 și cele ale alin. (1) ale art. 5 din Instrucțiunea ANAP nr. 2 / 2017, coroborat cu cerința referitoare la experiența similară descrisă în cuprinsul fișei de date a achiziției, contestatoarea arată că prezentarea experienței similare pentru orice clădire care a fost certificată BREEAM este mai mult decât suficientă și relevantă, fiind total irelevantă încadrarea clădirii în categoria rezidențială, în condițiile în care, obținerea certificării BREEAM este identică indiferent de tipul clădirii.

Faptul că experiența similară nu înseamnă experiență identică a fost confirmată de-a lungul timpului de jurisprudența instanțelor de judecată, în acest sens invocând Decizia civilă nr. 2741 / 14.11.2011, în cuprinsul căreia Curtea de Apel București a statuat faptul că „nu s-ar putea aprecia ca similaritatea activităților dintr-un contract trebuie înțeleasă strict ca o

identitate absolută a tipurilor de activități cu cele ce vor face obiectul viitorului contract" și Decizia civilă nr. 6738/ 25.09.2014, în care tot Curtea de Apel București a stabilit faptul că „*similar înseamnă asemănător, analog, echivalent, comparabil, nu identic. Solicitarea unei experiențe identice cu activitățile presupuse de contractul ce urmează a fi atribuit contravine principiilor în materia achizițiilor publice*”.

II.3 NELEGALITATEA DOCUMENTAȚIEI DE ATRIBUIRE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CRITERIUL DE ATRIBUIRE - SUB-FACTOR MEDIU 2 (FM2)

În conformitate cu Cap. II.2.5 Criterii de atribuire din cuprinsul fișei de date a achiziției criteriul de atribuire este „Cel mai bun raport calitate – preț”, factorul de evaluare "preț" reprezentând 40%, componenta de mediu 30%, iar componenta tehnică 30%.

Algoritmul de calcul al punctajului pentru sub-factorul mediu 2 (FM2) acordă punctaje în funcție de numărul de produse/materiale certificate EPD (Environmental Product Declaration). Astfel, ofertantul care propune un număr mai mare de produse/materiale certificate EPD beneficiază de un punctaj mai mare, ceea ce poate crea o distorsionare a evaluării, fără a reflecta în mod corect impactul ecologic al materialelor respective asupra obținerii unui nivel ridicat de performanță BREEAM.

Contestatoarea susține că acest sistem de evaluare nu este echitabil, deoarece un ofertant care propune un număr mai mic de produse/materiale EPD, dar care sunt extrem de eficiente din punct de vedere ecologic și care contribuie semnificativ la atingerea unui nivel „Outstanding” de certificare BREEAM, poate fi dezavantajat în comparație cu un ofertant care propune un număr mai mare de produse EPD, care însă nu aduc aceeași valoare adăugată în contextul performanței ecologice globale a proiectului.

Acordarea punctajului în funcție exclusiv de numărul de produse/materiale certificate EPD nu reflectă în mod corespunzător impactul real al acestora asupra performanței ecologice a proiectului. Astfel, un ofertant ar putea obține certificarea BREEAM la cel mai înalt nivel („Outstanding”) cu un număr mai mic de produse/materiale EPD, iar altul cu un număr mai mare de produse EPD ar putea ajunge la același rezultat în ceea ce privește certificarea BREEAM, dar ar fi avantajată oferta cu un număr mai mare de produse, chiar dacă acestea nu au același impact ecologic.

De asemenea, calitatea materialelor propuse și performanța acestora în raport cu standardele ecologice BREEAM sunt mult mai relevante pentru evaluarea unei oferte decât simplul număr de produse/materiale EPD.

Petenta subliniază faptul că, în contextul unui proiect de construcție, nu numărul de produse/materiale EPD propuse este relevant, ci și ponderea și impactul ecologic al acestora asupra întregului proiect. Materialele care au o pondere semnificativă în structura lucrării, precum tâmplăria, betonul sau alte materiale de construcție esențiale vor avea un impact mult mai mare asupra performanței ecologice a proiectului decât materialele cu o pondere mai mică. Astfel, un sistem de evaluare care ține cont exclusiv de numărul de produse/materiale EPD nu reflectă în mod corespunzător impactul real asupra obținerii unui anumit nivel de certificare BREEAM. De exemplu, un ofertant care propune 5 materiale (certificate EPD) cu o pondere semnificativă, dar care au un impact ecologic mai mare, poate să obțină același grad de

certificare BREEAM cu un alt ofertant care propune 10 materiale (certificate EPD) cu o pondere mică, dar care au un impact ecologic mai mic, iar în final să obțină același grad de certificare BREEAM.

Ca urmare a celor ante-menționate, petenta solicită Consiliului obligarea autorității contractante la eliminarea sa și la redistribuirea punctajului către primul sub-factor de evaluare, care este într-adevăr relevant, în condițiile în care ofertanții garantează certificarea clădirii BREEAM post execuție la nivel "Outstanding" (cel mai înalt grad de certificare), obținând astfel punctajul maxim. Astfel, se impune ca un ofertant care garantează un nivel „Outstanding” de certificare BREEAM să primească punctajul maxim, indiferent de numărul de produse/materiale EPD oferite.

II.4 NELEGALITATEA DOCUMENTAȚIEI DE ATRIBUIRE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CRITERIUL DE ATRIBUIRE - SUB-FACTOR TEHNIC 2 (FT2)

În conformitate cu fișa de date a achiziției la sub-factorul tehnic 2 (FT2) se solicită ca Managerul de Proiect să aibă experiență în managementul unui proiect pentru clădiri încadrate în categoria de importanță C - normal, conform HG nr. 766/1997 și în clasa de importanță I conform P100-1/2013, derulate în ultimii 5 ani, care să fie realizate conform cerințelor standardului BREEAM cu nivel minim „Very Good” sau superior, sau alt standard echivalent, cum ar fi LEED sau echivalent.

În opinia societății contestatoare sintagma „în ultimii 5 ani” privind experiența managerului de proiect reprezintă o restricție disproporționată și nejustificată în cadrul acestei proceduri de achiziție publică, având în vedere următoarele motive:

- Limita impusă de 5 ani pentru experiența solicitată poate exclude un număr semnificativ de ofertanți care au realizat proiecte similare în perioada anterioară. Experiența relevantă acumulată înainte de această perioadă poate fi la fel de valoroasă și indicativă pentru competențele managerului de proiect, mai ales în contextul în care experiența este demonstrabilă prin proiecte anterioare relevante, de o complexitate similară și care respectă aceleași standarde de performanță și sustenabilitate. Astfel, limitarea strictă la „ultimii 5 ani” este discriminatorie și poate restrânge în mod artificial accesul la competiție, afectând transparența și echitatea procedurii de achiziție publică.

- Nu există un temei obiectiv sau justificabil care să susțină necesitatea unei astfel de limitări în ceea ce privește experiența dobândită de managerul de proiect în condițiile în care experiența relevantă ar putea proveni și din proiecte mai vechi. Cerințele de performanță și calitate ale unui proiect nu depind în mod direct de perioada în care acesta a fost realizat, ci de modul în care au fost implementate standardele tehnice și de sustenabilitate relevante pentru proiect.

Ca urmare a celor ante-menționate, ... solicită Consiliului obligarea autorității contractante la eliminarea sintagmei „ultimii 5 ani” din descrierea sub-factorul tehnic 2 (FT2), respectiv acceptarea Experienței profesionale a Managerului de proiect pentru proiecte similare executate și într-o perioadă anterioară celei de 5 ani, fără a exista o restricție temporală.

II.5 AMBIGUITATEA ȘI NELEGALITATEA DOCUMENTAȚIEI DE ATRIBUIRE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE EXPERIENȚA SIMILARĂ A PERSONALULUI

DE SPECIALITATE SOLICITAT ÎN CUPRINSUL CAIETULUI DE SARCINI AFERENT PROCEDURII.

În conformitate cu fișa de date a achiziției (pagina 6), la secțiunea referitoare la experiența similară, se precizează faptul că pentru demonstrarea capacității tehnice și/sau profesionale a ofertantului, experiența similară este definită prin „clădire nouă, cel puțin din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale, certificată ca clădire verde conform standardului BREEAM, nivel minim 'Very Good' sau superior, sau alt standard echivalent (de exemplu, LEED)” și de asemenea, exemplele de clădiri menționate includ: clădiri sociale (cămine pentru persoane vârstnice/copil, adăposturi cu regim rezidențial), clădiri de locuințe cu mai mult de două niveluri, clădiri din domeniul educațional (cămine școlare), clădiri turistice și altele cu funcțiuni rezidențiale, prin raportare la formularea din cadrul caietului de sarcini, se poate interpreta faptul că sintagma „experiența similară” utilizată în această frază se referă, de fapt, la experiența similară a personalului, similar cu cea solicitată pentru demonstrarea capacității tehnice și/sau profesionale a ofertantului, în special în contextul în care se menționează referirea la „experiența similară deținută” în cadrul documentelor justificative.

Contestatoarea consideră că se impune obligarea autorității contractante la clarificarea sintagmei „experiență similară” utilizată în cuprinsul caietului de sarcini în descrierea personalului relevant solicitat în vederea executării contractului și totodată obligarea acesteia la acceptarea experienței similare a personalului pentru orice tip de construcție care îndeplinește cerințele generale de performanță și sustenabilitate, chiar și în absența certificării BREEAM.

Experiența relevantă dobândită de personalul tehnic în execuția lucrărilor, în cadrul diverselor tipuri de construcții, este valabilă și aplicabilă în orice tip de proiect, atâta timp cât acestea respectă standardele de performanță și cerințele tehnice generale aplicabile în domeniul construcțiilor. Certificarea BREEAM, deși un indicator de sustenabilitate important, nu reprezintă un criteriu care afectează direct competențele tehnice ale personalului implicat în execuția lucrărilor.

Este important de menționat că experiența dobândită de personalul tehnic, în cadrul proiectelor de construcții de diverse tipuri, inclusiv cele care nu sunt certificate BREEAM sau LEED, poate demonstra o expertiză valoroasă în implementarea soluțiilor tehnice și sustenabile. Practica îndelungată în domeniul construcțiilor permite echipelor de implementare tehnică să aplice soluții inovative și sustenabile, chiar și în absența unui sistem formal de certificare ecologică.

Contestatoarea solicită Consiliului să oblige autoritatea contractantă la reconsiderarea cerințelor referitoare la experiența similară a personalului, astfel încât să fie acceptată experiența pentru orice tip de construcție, indiferent de certificarea BREEAM, cu respectarea standardelor generale de sustenabilitate și performanță. Acest lucru este în acord cu reglementările aplicabile și cu principiile transparenței, echității și nediscriminării prevăzute de legislația privind achizițiile publice.

II.6 NELEGALITATEA "CERINTELOR" REFERITOARE LA CAPACITATEA ECONOMICA SI FINANCIARA ȘI LA DATELE FINANCIARE.

Potrivit prevederilor alin. (6) al art. 30 din HG nr. 395/2016, (6) *Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/ de concurs sunt considerate clauze nescrise.*

Petenta solicită Consiliului obligarea autorității contractante la eliminarea acestor pseudo-cerințe din cuprinsul documentației de atribuire, ele fiind veritabile clauze nescrise.

II.7 NELEGALITATEA SINTAGMEI "orice necorelare, omisiune sau neconformitate constată în privința documentelor ofertei, în raport cu caietul de sarcini ori prevederile legislației în vigoare poate conduce la respingerea ofertei"

Conform caietului de sarcini pag. 50: *„Toate documentele emise în altă limbă decât română, vor fi traduse în limba română. Orice necorelare, omisiune ori neconformitate constatată în privința documentelor ofertei, în raport cu caietul de sarcini ori prevederile legislației în vigoare, poate conduce la respingerea ofertei.”*

Contestatoarea arată că întrucât legislația națională conține prevederi explicite care reglementează completarea sau confirmarea documentelor ofertei prin depunerea unor documente suport în scopul înlăturării viciilor de formă definite potrivit prevederilor alin. (3) al art. 135 din HG nr. 395/2016 drept acele erori sau omisiuni din cadrul unui document a căror corectare/completare este susținută în mod neechivoc de sensul și de conținutul altor informații existente inițial în alte documente prezentate de ofertant sau a căror corectare/completare are rol de clarificare sau de confirmare, nefiind susceptibile de a produce un avantaj incorect în raport cu ceilalți participanți la procedura de atribuire, în mod evident corectarea viciilor de formă este permisă inclusiv prin completarea documentelor depuse.

Prin adresa nr. 411779/805/24.03.2025, înregistrată la CNSC cu nr. 19005/25.03..... transmite **punctul său de vedere** cu privire la contestația formulată de către, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1) În ceea ce privește criticile referitoare la modalitatea de stabilire a termenului procedurii, autoritatea contractantă apreciază că sunt neîntemeiate raportat la dispozițiile art.7 alin. (1) și (2) coroborat cu art. 113 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 și art. 2 alin. (2) din aceeași lege.

Autoritatea contractantă susține că a explicat pe larg condițiile legale în funcție de care se stabilește procedura simplificată și termenul de depunere a ofertei în răspunsul la solicitările de clarificări, motiv pentru care a apreciat faptul că, complexitatea proiectului nu justifică automat o extindere a termenului. În concret, complexitatea a fost deja avută în vedere prin stabilirea unui termen minim conform legii și prin includerea recomandării de vizitare a amplasamentului în caietul de sarcini, fiind respectată perioada minimă legală, ceea ce demonstrează conformitatea procedurii.

Deși s-a invocat faptul că o parte din documente au fost publicate ulterior cu scopul de a favoriza anumiți ofertanți, această afirmație nu are nici un suport, în condițiile în care omisiunea a fost corectată prompt, iar termenul-limită a fost prelungit cu numărul de zile aferent "întârzierii", ceea ce confirmă buna-credință a autorității contractante, operatorii economici având astfel, suficient timp să analizeze și să integreze informațiile suplimentare în ofertele lor.

Art. 152 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 stipulează că termenul de depunere a ofertelor trebuie să fie stabilit astfel încât să ofere operatorilor economici un interval adecvat și suficient pentru elaborarea ofertelor, ținând cont de complexitatea contractului și de timpul necesar pentru pregătirea ofertelor, dispoziții legale ce au fost respectate în cauză, așa încât nu se poate susține că există suspiciune de nelegalitate a respectării termenului și implicit un caz bine justificat astfel cum este definit de legiuitor.

Achizitoarea apreciază că prin formularea acestei contestații, AVRIL SRL nu urmărește decât prelungirea artificială a termenului de contestații, pentru a-și pregăti documentele/oferta aferentă acestei proceduri. Mai mult, autoritatea contractantă a oferit clarificări și a prelungit termenul de depunere a ofertelor, demonstrând deschidere și transparență, așa încât nu există motive solide care să justifice admiterea contestației.

În caietul de sarcini (pag. 69) se menționează în mod explicit recomandarea ca ofertanții să viziteze amplasamentul lucrării pentru a colecta date suplimentare necesare pregătirii ofertelor, operatorii economici fiind informați din timp despre această posibilitate și despre faptul că vizitarea amplasamentului le poate oferi un avantaj în elaborarea ofertelor.

Pe de altă parte, operatorii economici au avut posibilitatea să solicite clarificări suplimentare cu privire la documentația de atribuire, inclusiv în cazul unor neclarități identificate în urma vizitei la amplasament, autoritatea contractantă formulând și publicând răspunsul consolidat la solicitările de clarificări înainte de împlinirea acestuia.

De asemenea, complexitatea invocată de către contestatoare nu depășește limitele uzuale ale unui proiect de lucrări, având în vedere:

- Structura standard a documentației: Cerințele privind resursele tehnice, personalul calificat și etapele de execuție menționate în caietul de sarcini (pag. 37) nu depășesc complexitatea specifică proiectelor similare de lucrări publice. Astfel, solicitarea unui personal calificat și cu experiență este o cerință obișnuită, corelată cu natura lucrărilor și nu justifică extinderea suplimentară a termenului.

- Existența unor proceduri standardizate: Documentele și formularele necesare pentru elaborarea ofertelor, deși numeroase, se încadrează în cerințele uzuale ale unei proceduri de achiziție publică. Operatorii economici care participă frecvent la astfel de proceduri sunt familiarizați cu completarea acestor formulare și pregătirea documentației necesare, ceea ce înseamnă că termenul acordat este unul rezonabil și adecvat.

- Asigurarea unui mediu concurențial echitabil: Procedura a fost deschisă și transparentă, cu respectarea principiilor de concurență și

tratament egal, Stabilirea termenului a avut în vedere necesitatea asigurării unei competiții reale, fără restricții nejustificate.

- Lipsa intenției de restricționare a accesului: Prelungirea a termenului limită și publicarea promptă a documentației suplimentare demonstrează faptul că autoritatea contractantă nu a urmărit limitarea accesului la procedură.

Pentru toate aceste motive, autoritatea contractantă solicită Consiliului respingerea ca neîntemeiată a motivelor invocate prin contestație cu privire la termenul limită stabilit pentru această procedură.

2) Î

I

Autoritatea contractantă susține că a definit în mod clar și explicit cerința referitoare la experiența similară, specificând că aceasta vizează construcția unei clădiri noi, din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale, certificată conform standardului BREEAM nivel minim „Very Good” sau echivalent.

Potrivit art. 178 din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul de a impune cerințe de capacitate tehnică și profesională care sunt necesare și adecvate pentru asigurarea unui standard de calitate corespunzător, motiv pentru care apreciază că cerința privind experiența similară este proporțională și adecvată.

Totodată, cerința impusă, respectiv experiență în realizarea unei clădiri noi, cu funcțiuni rezidențiale și certificare BREEAM, are ca scop garantarea faptului că operatorii economici dețin expertiza necesară în gestionarea unui proiect complex și tehnic.

- La pagina 6 și 12 din Fișa de date a achiziției, se specifică în mod clar că experiența necesară trebuie să vizeze construcții noi, cu funcțiuni rezidențiale, categoria de importanță C și certificare BREEAM.

- La pagina 4, enumerarea celor 6 categorii de proiecte similare nu generează ambiguitate, ci reflectă o deschidere către mai multe tipuri de experiență relevantă, cu respectarea criteriilor esențiale (certificare BREEAM și funcțiuni rezidențiale).

- Poziția 6 din această enumerare reiterează și clarifică cerința principală - „clădire nouă, cel puțin din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale, certificată BREEAM, nivel minim Very Good sau echivalent”.

Prin urmare, întreaga structură a cerinței asigură o informare completă și corectă, conform art. 154 din Legea nr. 98/2016 și art. 20 din HG nr. 395/2016.

În aceeași ordine de idei, prin răspunsul consolidat a solicitărilor de clarificări publicate în SEAP la 12.03.2025 a explicat exact raționamentul factual și legal care a condus la stabilirea acestei cerințe, detaliind că nu se solicită "experiență identică", ci "experiență similară".

Cu privire la includerea clădirilor turistice în categoria clădirilor rezidențiale, trebuie subliniat că acestea sunt considerate, conform legislației și practicilor curente, clădiri cu funcțiuni rezidențiale temporare, întrucât asigură facilități de cazare, similare cu cele ale unei locuințe, chiar dacă au un scop comercial. În consecință, includerea acestora este justificată și nu

generează ambiguitate. Contestatoarea face o interpretare restrictivă a conceptului de „clădire rezidențială”, fără a ține cont de faptul că orice construcție care oferă facilități de cazare și este destinată locuirii (fie și temporare) poate fi considerată relevantă pentru experiența similară.

Includerea clădirilor turistice nu limitează concurența, ci, dimpotrivă, extinde sfera de eligibilitate, întrucât se acceptă și experiența obținută în construcția unor astfel de clădiri, cu respectarea cerinței privind certificarea BREEAM. Acest lucru este în conformitate cu art. 5 din Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017, care prevede că nu se poate restrânge competiția solicitând doar experiență identică, autoritatea contractantă solicitând experiență similară, conform celor precizate anterior în cuprinsul prezentului punct de vedere.

De asemenea, Ghidul BREEAM nu restricționează tipul de clădiri care pot fi certificate, ceea ce înseamnă că atât clădirile turistice, cât și cele rezidențiale permanente pot obține această certificare, cu respectarea aceluiași criterii de evaluare.

Procedura de obținere a certificării BREEAM este identică, indiferent de tipul clădirii. Astfel, experiența în realizarea oricărui tip de construcție care a obținut această certificare este relevantă și demonstrează capacitatea ofertantului de a gestiona proiecte similare în ceea ce privește sustenabilitatea și eficiența energetică.

Cerința impusă nu limitează accesul operatorilor economici și nu este discriminatorie, întrucât se acceptă orice experiență relevantă care respectă cerințele privind categoria de importanță și certificarea BREEAM, se permite utilizarea unor standarde echivalente (ex. LEED), ceea ce demonstrează deschiderea autorității către o participare largă, includerea clădirilor turistice, considerate ca având funcțiuni rezidențiale temporare, extinde, de fapt, sfera de eligibilitate.

3)

Î

n

c

neî

n

tem , pentru următoarele considerente:

Criteriul de atribuire ales în cadrul procedurii este „cel mai bun raport calitate-preț”, în conformitate cu art. 187 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, care permite autorității contractante să evalueze oferta nu doar pe baza prețului, ci și pe baza calității tehnice și de mediu. Sub-factorul de mediu FM2 a fost definit ca numărul de produse/materiale certificate EPD (Environmental Product Declaration) propuse în cadrul ofertei, reflectând o abordare obiectivă, verificabilă și orientată către sustenabilitate.

Contestatoarea afirmă că acest factor de evaluare nu este corect stabilit, deoarece ar putea favoriza anumiți ofertanți, implicând o libertate de apreciere nelimitată autorității contractante și că ar favoriza cantitatea în detrimentul calității materialelor EPD.

Astfel, autoritatea contractantă arată că sub-factorul FM2 nu ignoră calitatea, ci urmărește gradul de integrare a principiilor sustenabilității în ansamblul soluției tehnice propuse, prin utilizarea unui număr crescut de

produse/materiale certificate EPD. Astfel, certificatul EPD este un document standardizat internațional, elaborat conform ISO 14025 și EN 15804, care reflectă impactul de mediu al unui produs pe tot ciclul său de viață (LCA) pe de o parte, iar pe de altă parte, cu cât sunt utilizate mai multe produse EPD, cu atât crește trasabilitatea, predictibilitatea și sustenabilitatea generală a construcției.

Prin urmare, punctajul se acordă pentru efortul ofertantului de a integra sustenabilitatea în toate componentele clădirii - nu doar în acelea cu pondere mare.

Referitor la afirmația că factorul FM2 nu reflectă contribuția reală la nivelul de certificare BREEAM, contestatoarea nu a înțeles care este scopul acestei cerințe, deoarece obiectivul FM2 nu este acela de a reflecta direct scorul BREEAM, ci de a diferenția ofertele în ceea ce privește calitatea ecologică a materialelor propuse.

Așadar, factorul FM2 nu limitează participarea niciunui operator economic, ci stabilește o scară proporțională de punctaj, în funcție de gradul de efort sustenabil al fiecăruia, toți operatorii economici având libertatea de a propune câte materiale EPD doresc, iar diferențierea ofertei fiind un element esențial în competiție.

În aceeași ordine de idei, autoritatea contractantă precizează că sub-factorul este nediscriminatoriu (aplicabil uniform tuturor), proporțional cu obiectul contractului și transparent (se bazează pe un algoritm matematic clar), care contribuie la promovarea economiei verzi, așa cum impune și Pactul Verde European, și corespunde Strategiei naționale privind achizițiile publice verzi.

Totodată, evaluarea se va baza pe criterii verificabile și măsurabile, nu pe estimări sau interpretări subiective, motiv pentru care apreciază că eliminarea FM2 și acordarea punctajului maxim tuturor ofertelor care garantează nivelul „Outstanding” BREEAM ar anula capacitatea autorității contractante de a diferenția între soluții mai sustenabile sau mai puțin sustenabile, încălcând art. 173 și 187 din Legea nr. 98/2016.

4) R

(FT2) care solicită ca experiența profesională a Managerului de proiect să fie demonstrată prin proiecte realizate în ultimii 5 ani, autoritatea contractantă solicită a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 178 alin. (1) coroborat cu art. 179 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul de a stabili criterii privind capacitatea tehnică și profesională, inclusiv prin impunerea unei perioade de referință, cu condiția ca aceasta să fie proporțională cu obiectul contractului și să reflecte nevoile autorității.

Cerința ca experiența să fi fost dobândită în ultimii 5 ani reflectă necesitatea ca Managerul de proiect să fie activ implicat în proiecte recente, care respectă standardele tehnice și de sustenabilitate actualizate (de ex. BREEAM Very Good sau echivalent). Aceste standarde au evoluat în timp, iar capacitatea de a le implementa recent și eficient este esențială pentru succesul proiectului actual.

Această limitare nu este arbitrară sau discriminatorie, ci este fundamentată de specificul și complexitatea contractului. Proiectul vizează

clădiri încadrate în categoria de importanță C și clasa de importanță I (conform P100-1/2013), realizate conform unor standarde avansate de sustenabilitate (BREEAM, LEED etc.), într-un astfel de context, experiența recentă este esențială pentru a demonstra familiaritatea actualizată cu cerințele de performanță, normativele tehnice și evoluțiile în materie de sustenabilitate și eficiență energetică. Experiențele mai vechi pot fi irelevante din punct de vedere tehnologic și procedural.

Astfel, includerea unei cerințe de experiență recentă într-un sub-factor de evaluare nu limitează participarea operatorilor economici, ci condiționează nivelul punctajului tehnic obținut în funcție de actualitatea experienței personalului-cheie.

Prin impunerea perioadei de 5 ani, autoritatea respectă principiile fundamentale ale achizițiilor publice: proporționalitate - cerința este adaptată obiectului și complexității contractului, transparență - cerința este clar enunțată în documentație, tratament egal - se aplică tuturor ofertanților în mod uniform, eficiența utilizării fondurilor publice - selecția unor profesioniști activi și competenți reduce riscul de întârzieri sau neconformități în implementare.

5.C

**o
n
te
ambigu
ă**

și că ar trebui interpretată extensiv, astfel încât să fie acceptată orice experiență a personalului în proiecte care nu sunt certificate BREEAM sau echivalent, în esență, acesta solicită extinderea aplicabilității experienței personale, indiferent de standardele de sustenabilitate aplicate proiectelor anterioare.

Autoritatea contractantă susține că aceste afirmații sunt neîntemeiate și trebuie respinse, din următoarele considerente:

Documentația de atribuire definește explicit ce înseamnă experiență similară, așa cum chiar contestatoarea recunoaște, în fișa de date a achiziției (pag. 6), experiența similară este clar definită ca: *„clădire nouă, cel puțin din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale, certificată ca „clădire verde” conform standardului BREEAM, nivel minim Very Good sau superior, sau alt standard echivalent (de exemplu, LEED)”*.

Această definiție este clară, neechivocă și detaliată și se aplică atât în cazul operatorului economic, cât și al personalului de specialitate, acolo unde este relevant. Cerințele de experiență din caietul de sarcini (pag. 37-45) sunt corelate cu definiția standard a experienței similare și reflectă exigențele contractului, fiind proporționale cu obiectul acestuia.

Prin urmare, nu există nicio ambiguitate, iar interpretarea cerinței se face în mod unitar, conform cadrului legal și a documentației de atribuire.

Autoritatea contractantă are dreptul deplin și justificat să impună ca personalul propus să fi fost implicat în proiecte care au vizat construcții certificate BREEAM sau echivalent, întrucât:

- Contractul are ca obiectiv explicit atingerea unui standard BREEAM de nivel „Outstanding”, adică cel mai înalt nivel de sustenabilitate și performanță de mediu.

- Implicarea anterioară a personalului în proiecte certificate este esențială pentru a demonstra familiarizarea cu cerințele specifice, documentația aferentă și metodologia de lucru a acestor standarde.

Achiziția susține că contestatoarea omite a avea în vedere faptul că experiența în proiecte „verzi” nu este identică cu experiența generală în construcții pentru proiectele BREEAM/LEED implică respectarea unor proceduri riguroase de raportare și auditare ecologică, utilizarea de materiale certificate EPD și sisteme eficiente energetic, precum și coordonare interdisciplinară avansată între proiectanți, auditori, executanți și consultanți de sustenabilitate. Așadar, personalul care a activat într-un proiect standard (fără certificare ecologică) nu este automat echivalent calificat pentru a livra un proiect certificat BREEAM, mai ales la nivel „Outstanding”.

Nu este exclusă experiența din proiecte fără BREEAM, dacă acestea sunt certificate conform altor standarde echivalente, cum ar fi LEED sau WELL, motiv pentru care apreciază că acest lucru reflectă un tratament egal și deschis concurenței internaționale, în conformitate cu art. 2 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 98/2016 privind tratamentul egal.

6. Ne

fi
n
a

Autoritatea contractantă arată că informațiile financiare pot fi solicitate pentru fundamentarea propunerii tehnice, dacă sunt justificate de obiectul contractului. De asemenea, poate solicita în cadrul propunerii tehnice a unor proiecte complexe, o descriere a capacității de implementare a contractului, inclusiv prin structura organizatorică a ofertantului, capacitatea logistică, managerială și chiar capacitatea de autofinanțare sau sustenabilitate economică a ofertei, portofolii de proiecte executate anterior care includ date financiare relevante.

Aceste informații nu sunt folosite pentru a elimina operatori economici, ci doar pentru a înțelege mai bine modul în care oferta tehnică a fost fundamentată din punct de vedere al resurselor disponibile, în plus, în cazul în care aceste date se regăsesc în formularul „Propunere Tehnică 1.2”, dar nu constituie criteriu de punctare sau condiție de calificare, ele nu generează un efect juridic discriminatoriu sau excludent, deci nu încalcă art. 30 alin. (6).

Pe de altă parte, nicio prevedere a documentației nu condiționează calificarea sau punctajul tehnic de aceste informații financiare, iar autoritatea contractantă nu a prevăzut ca punctajul tehnic sau calificarea ofertantului să depindă de profit, venituri sau alte date financiare introduse în „Propunerea tehnică”.

În consecință, aceste informații nu constituie un criteriu de calificare mascat și nici nu se poate susține că ele ar crea o restrângere a concurenței sau o discriminare, în condițiile în care au doar un caracter informativ, ajutând la înțelegerea coerenței și fezabilității soluției propuse.

Prin urmare, autoritatea contractantă apreciază că includerea în formularul „Propunere Tehnică” a unor date precum cifra de afaceri sau venituri nu echivalează cu impunerea unui criteriu de calificare nedeclarat, aceste informații având un caracter orientativ, nu eliminativ, și sunt folosite pentru a susține coerența.

Prin solicitările de clarificări formulate în cadrul procedurii de către mai mulți potențiali ofertanți (încărcate în SEAP la 04.03.2025 și 05.03.2025) s-a solicitat încărcarea documentelor menționate în alineatul anterior, prelungirea termenului aferent procedurii raportat la complexitatea obiectului achiziției și eliminarea cerinței privind experiența similară.

Autoritatea contractantă susține că, dintr-o eroare materială nu a încărcat în SEAP alături de documentele procedurii Studiul de fezabilitate-parte scrisă, SF parte desenată, SF memoriu, SF fișe tehnice, HCL nr. 781/2023 privind aprobarea documentației tehnice, studii specialitate, documentații DTAD în data de 03.03.2025. În urma constatării acestui aspect, la data de 06.03.2025 a procedat la încărcarea pe platformă a tuturor acestor documente, iar prin Erata din 06.03.2025 termenul pentru depunerea ofertelor a fost prelungit până la 21.03.2025, ora 15:00, respectiv cu numărul de zile aferent întârzierii documentației complete, astfel încât să fie respectat principiul transparenței și proporționalității care guvernează achizițiile publice.

În concluzie, achizitoarea susține că toate criticile formulate de contestatoare în cadrul contestației sunt neîntemeiate, lipsite de suport legal și factual, fiind construite fie pe interpretări eronate ale legislației în materia achizițiilor publice, fie pe o abordare subiectivă a cerințelor documentației de atribuire. Autoritatea contractantă a acționat în deplină concordanță cu dispozițiile Legii nr. 98/2016 și ale HG nr. 395/2016, iar toate cerințele tehnice, de mediu, de calificare și de evaluare au fost stabilite în mod justificat, proporțional și transparent, în raport cu obiectul și complexitatea contractului.

În acest context, autoritatea contractantă solicită Consiliului respingerea contestației ca nefondată și menținerea documentației de atribuire în forma actuală, astfel cum a fost aprobată și publicată.

..... a transmis, în original, recipisa de consemnare nr. 211127873/1, eliberată de CEC BANK Sucursala Zalău la data de 12.03.2025, din care rezultă consemnarea cauțiunii în valoare de 35.000,00 lei.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:

În calitate de autoritate contractantă, ...a inițiat o procedură simplificată, organizată în vederea atribuirii contractului, având ca obiect „Contract achiziție proiectare și execuție lucrări pentru obiectivul de investiții Adăpost pentru victimele violenței domestice Cluj-Napoca”, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr.....

Conform anunțului de participare și a documentației de atribuire, criteriul de atribuire este „cel mai bun raport calitate-preț”, iar valoarea estimată a contractului este de 26.293.342,80 lei fără TVA.

Analizând conținutul contestației din dosarului cauzei, Consiliul constată că este nemulțumit de cerințele documentației de atribuire lansate în transparență de către autoritatea contractantă pe platforma SEAP și solicită cele din partea introductivă.

Referitor critica adusă experienței similare, Consiliul constată că, în anunțul de participare/fișa de date a achiziției, sunt următoarele informații:

II.2.14 Informații suplimentare

NOTĂ:

Prin proiecte similare se înțelege oricare dintre următoarele variante:

1. Proiecte de aceeași natură și complexitate contractate și finalizate, respectiv proiecte de construcții civile inclusiv la instalațiile din incintă și/sau reparații construcții civile inclusiv la instalațiile din incintă;
2. Proiecte de aceeași natură și complexitate, respectiv proiecte de arhitectură, instalații de climatizare și încălzire, instalații electrice și curenți slabi contractate și finalizate;
3. Proiecte de aceeași natură și complexitate, respectiv proiecte de reabilitare și/sau proiecte de extindere/modernizare clădiri civile sau industriale contractate și finalizate;
4. Proiecte de aceeași natură și complexitate, respectiv proiecte de instalare sisteme de management energetic contractate și finalizate;
5. Proiecte similare/comparabile în oricare dintre domeniile construcții civile, industriale, contractate și finalizate;
6. Prin construcție similară se înțelege clădire nouă, cel puțin din categoria de importanță C (în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 766/1997), cu funcțiuni rezidențiale, certificată ca „clădire verde” conform standardului BREEAM, nivel minim „Very Good” sau superior, sau alt standard echivalent (de ex. LEED – Leadership in Energy & Environmental Design).

Exemple de clădiri din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale: cămine pentru persoane vârstnice/copii, adăposturi cu regim rezidențial, clădiri de locuințe cu mai mult de două niveluri, clădiri din domeniul educațional (cămine școlare), clădiri turistice, alte tipuri de clădiri cu funcțiuni rezidențiale.

III.1.3.a) Capacitatea tehnică și/sau profesională

Informații și/sau nivel(uri) minim(e) necesare pentru evaluarea respectării cerințelor menționate: cerința minimă privind experiența similară

Modalitatea de îndeplinire:

Pentru contractele de achiziție de lucrări: executarea de servicii și lucrări de tipul specificat.

Ofertantul trebuie să furnizeze dovada finalizării execuției, în ultimii 5 ani raportați la data limită de depunere a ofertelor, a unei construcții similare în cadrul unui contract de tip proiectare și execuție, încadrată în categoria de importanță C – normală, conform HG nr. 766/1997, clasa II de importanță conform Normativului P100-1/2013, gradul II de rezistență la foc conform P118-1/1999.

Prin construcție similară se înțelege clădire nouă, cel puțin din categoria de importanță C, **cu funcțiuni rezidențiale, certificată ca „clădire verde” conform standardului BREEAM**, nivel minim „Very Good” sau superior, sau alt standard echivalent (de ex. LEED).

Exemple de clădire din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale: cămine persoane vârstnice/copii, adăposturi cu regim rezidențial, clădiri de locuințe cu mai mult de două niveluri, clădiri din domeniul educațional (cămine școlare), clădiri turistice, alte tipuri de clădiri cu funcțiuni rezidențiale.

Se va completa DUAE de către operatorii economici participanți la procedura de atribuire cu informațiile ce descriu nivelul lor de experiență, prin raportare la contractul executat în trecut, corespunzător cerințelor autorității contractante. La nivelul DUAE trebuie precizate cel puțin următoarele informații: numărul și data contractului invocat drept experiență similară, obiectul contractului, perioade de execuție – data de început – data de finalizare, tipul/categoriile de servicii și lucrări, valoarea fără TVA, beneficiarul, data și

numărul documentului de recepție, data și numărul certificării verzi BREEAM sau echivalent, precum și, după caz, ponderea și/sau activitățile pentru care a fost responsabil.

Asociatul/asociații nominalizați va/vor prezenta distinct DUAE în care se vor cuprinde informațiile solicitate.

Următoarele documente justificative care probează îndeplinirea cerinței vor fi prezentate la finalizarea evaluării ofertelor, la solicitarea autorității contractante, doar de către ofertantul clasat pe primul loc în clasamentul intermediar: contracte, documente constatatoare, procese-verbale de recepție, alte documente relevante. Ofertantul/terțul susținător va completa cerința corespunzătoare în formularul DUAE și va prezenta o listă cu principalele proiecte și lucrări realizate în ultimii 5 ani, în care trebuie precizate următoarele informații: numărul și data contractului invocat drept experiență similară, obiectul contractului, valoarea fără TVA, data și numărul documentului de recepție, precum și ponderea și/sau activitățile pentru care ofertantul a fost responsabil, certificarea verde BREEAM sau echivalent, sau orice alte documente relevante.

Persoanele juridice străine vor prezenta certificatele/documentele edificatoare însoțite de traducere autorizată în limba română.

În ceea ce privește critica formulată de, cu privire la cerința privind experiența similară, aceasta susține că prevederile din fișa de date a achiziției și din caietul de sarcini sunt formulate ambiguu și în mod restrictiv, întrucât condiționează participarea operatorilor economici de realizarea unei clădiri noi, din categoria de importanță C, cu funcțiuni rezidențiale, certificată BREEAM la nivel minim „Very Good” sau echivalent.

Contestatoarea solicită eliminarea sintagmei „funcțiuni rezidențiale” și a certificării BREEAM la nivel minim „Very Good” sau echivalent.

Consiliul constată însă că această critică este neîntemeiată.

Cerința analizată este formulată într-un mod clar și previzibil, iar interpretarea sa se raportează la înțelesul uzual și administrativ al termenului de „clădire cu funcțiuni rezidențiale”. În mod justificat, autoritatea contractantă include în această categorie atât clădiri de locuințe colective, cât și cămine sociale, adăposturi, cămine școlare sau chiar clădiri turistice care pot îndeplini funcții de locuire temporară. Această abordare este conformă cu scopul contractului – respectiv realizarea unei clădiri care să respecte cerințele în utilizare pentru ocupanții umani.

De asemenea, formularea cerinței în sensul realizării unei construcții noi, cu funcțiuni rezidențiale și cu certificare BREEAM/LEED este proporțională cu obiectul contractului. Cerința reflectă nivelul de complexitate, sustenabilitate și exigență tehnică al lucrării ce urmează a fi atribuită și nu echivalează cu o solicitare de experiență identică, interzisă de Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017.

În plus, includerea unor exemple de clădiri cu funcțiuni rezidențiale nu restrânge sfera de aplicare, ci servește la ilustrarea diversității tipologiilor acceptate. Așadar, faptul că în această categorie sunt enumerate și clădiri turistice nu creează ambiguitate, ci reflectă realitatea practică, potrivit căreia aceste clădiri sunt proiectate pentru locuire, chiar dacă temporară.

Cerința este în deplin acord cu dispozițiile art. 178 și 179 din Legea nr. 98/2016, care permit autorității să stabilească cerințe tehnice proporționale cu obiectul contractului și în concordanță cu nivelul de performanță urmărit. Totodată, jurisprudența în materie nu interzice condiționarea participării de experiență specifică, în măsura în care aceasta este clară, justificată și raportată la complexitatea obiectului contractului – aspecte îndeplinite în speță.

În concluzie, Consiliul constată că cerința formulată de autoritatea contractantă este clară și justificată, întrucât se referă la clădiri destinate locuirii permanente sau temporare a persoanelor, așa cum sunt căminele pentru persoane vârstnice, adăposturile sociale, căminele școlare sau clădirile de locuințe colective, care intră în categoria construcțiilor rezidențiale, în sensul acceptat de legislația națională și practicile administrative relevante.

Faptul că autoritatea include, cu titlu de exemplu, și clădiri precum căminele turistice, care pot îndeplini funcțiuni de locuire temporară, nu afectează caracterul rezonabil și previzibil al cerinței, ci reflectă diversitatea tipurilor de clădiri care pot avea utilizare rezidențială.

Nu pot fi acceptate, drept experiență similară lucrări cu alte funcționalități, decât cele rezidențiale, întrucât contractul supus atribuire are un specific anume. Acceptarea unor construcții comerciale, tip C, cum pretinde contestatoarea, ar conduce la acceptarea și a construcțiilor industriale și de depozitare, care sunt total diferite de cele rezidențiale. Nu poate fi comparată complexitatea lucrărilor aferente unui spațiu destinat locuirii umane (care anumite spații specifice, anumite zone de circulație a oamenilor etc.), cu un spațiu strict pentru depozitare.

În plus, prin sintagma „alte tipuri de clădiri cu funcțiuni rezidențiale”, din anunțul de participare, s-a permis o gamă largă de clădiri, nefiind restrânsă concurența.

Faptul că operatorul economic contestator nu ar deține această experiență similară, nu înseamnă că achizitorul trebuie să îl accepte la procedura în cauză. Documentația de atribuire se întocmește în funcție de necesitatea autorității contractante, nu în funcție de capacitatea unui operator economic de a răspunde cerințelor achizitorului.

Mai mult decât atât, Consiliul observă că motivarea este de ordin general. Deși reclamă restrictivitatea cerinței, contestatoare nu aduce dovezi în acest sens, respectiv că există un număr limitat de operatori economici care au executat clădiri similare.

Prin urmare, această critică este neîntemeiată și va fi respinsă, cerința privind experiența similară în realizarea de clădiri cu funcțiuni rezidențiale rămânând astfel formulată în forma actuală.

În ceea ce privește CRITERIUL DE ATRIBUIRE - SUB-FACTOR MEDIU 2 (FM2) consiliul constată că în anunțul de participare/fișa de date a achiziției se regăsesc următoarele precizări:

Componenta de mediu include doi subfactori de evaluare.

Primul sub-factor, denumit FM1 (Sub-factor mediu 1), vizează certificarea verde BREEAM a clădirii din categoria de importanță C, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 766/1997, cu funcțiuni rezidențiale. Pentru acest criteriu se poate acorda un punctaj maxim de 20 de puncte.

Al doilea sub-factor, FM2 (Sub-factor mediu 2), are în vedere utilizarea produselor și materialelor certificate în domeniul mediului prin sistemul internațional EPD – Environmental Product Declaration. Punctajul maxim ce poate fi obținut pentru acest sub-factor este de 10 puncte.

Pondere totală a factorului de mediu în cadrul procesului de evaluare este de 30%, iar punctajul maxim ce poate fi acordat în total pentru componenta de mediu este de 30 de puncte.

Pentru FM1 – certificarea BREEAM –, punctajul se acordă în funcție de nivelul de certificare garantat de ofertant, după cum urmează: pentru nivelul “Outstanding” se acordă punctajul maxim de 20 de puncte, pentru nivelul “Excellent” – 15 puncte, iar pentru nivelul

“Very Good” – 5 puncte. Ofertele care garantează certificări sub nivelul “Very Good” nu se punctează deloc.

Evaluarea se va realiza în baza descrierii ofertantului din capitolul corespunzător al “Formularului-cadru – Propunerea Tehnică”, precum și pe baza unei declarații ferme din partea acestuia privind angajamentul de a obține certificarea la nivelul asumat.

Pentru FM2 – privind utilizarea de materiale certificate EPD –, se va lua în considerare numărul de tipuri de produse și materiale incluse în ofertă care sunt certificate în sistemul internațional EPD (Environmental Product Declaration). Detaliile privind acest sistem sunt disponibile pe site-ul oficial www.environdedec.com. Evaluarea se face în baza tabelului completat de ofertant în cadrul “Formularului-cadru – Propunerea Tehnică”.

Algoritmul de calcul este următorul: **oferta care conține cel mai mare număr de tipuri de materiale certificate EPD primește punctajul maxim de 10 puncte.** Celelalte oferte vor fi punctate proporțional, prin aplicarea formulei: numărul de tipuri de materiale EPD oferite, înmulțit cu 10 și împărțit la numărul cel mai mare de tipuri oferite dintre toate ofertele.

Trebuie menționat că propunerea unui material certificat EPD presupune obligativitatea integrării acestuia în mod complet în lucrări, potrivit procedurilor și tehnologiilor de execuție asumate prin proiectul tehnic. Nu se admite înglobarea parțială a acestor materiale.

Consiliul constată că sub-factorul de evaluare FM2 – utilizarea unui număr cât mai mare de produse și materiale certificate în sistemul EPD (Environmental Product Declaration) – este formulat într-un mod care ridică probleme serioase de proporționalitate, relevanță și obiectivitate, afectând caracterul echitabil al evaluării ofertelor în cadrul criteriului de atribuire „cel mai bun raport calitate-preț”.

Potrivit art. 187 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul de a aplica criteriul „cel mai bun raport calitate-preț”, care include, pe lângă factorul preț, și factori de evaluare tehnică și de mediu. Cu toate acestea, în virtutea aceluiași articol și a principiilor generale ale achizițiilor publice - art. 2 alin. (2), orice criteriu de evaluare trebuie să fie formulat clar, să reflecte obiectul contractului, să fie proporțional cu acesta și să asigure un tratament egal pentru toți ofertanții.

În cazul de față, criteriul FM2 punctează exclusiv **numărul** de produse și materiale certificate EPD incluse în ofertă, fără a ține cont de **tipologia, ponderea cantitativă și calitativă** sau **impactul real al acestora** în contextul execuției proiectului. Acest mod de evaluare creează o **distorsiune** în aprecierea sustenabilității ofertei, favorizând cantitatea în detrimentul calității și, implicit, a relevanței ecologice reale.

Astfel, un ofertant care propune un număr mic de materiale certificate EPD, dar cu o pondere valorică semnificativă în lucrare (de exemplu, mixturi asfaltice, tâmplărie, izolație, finisaje principale), poate fi depunctat, în raport cu un alt ofertant care propune un număr mai mare de materiale EPD, însă cu un impact minor asupra performanței de mediu a construcției, doar pentru că algoritmul favorizează simpla numerologie, nu eficiența integrării. În aceste condiții, punctajul nu reflectă fidel performanța ecologică globală a proiectului, ci doar o abordare formală, care ignoră specificul tehnic și complexitatea lucrărilor.

Mai mult, se constată că sub-factorul FM2 este, detașat, artificial de obiectivul său strategic, acela de a stimula performanța ecologică. Dacă autoritatea contractantă solicită, în cadrul FM1, un angajament clar privind obținerea unei certificări BREEAM la un anumit nivel (Very Good, Excellent

sau Outstanding)), este de așteptat ca materialele certificate EPD să fie apreciate în funcție de contribuția lor reală la obținerea acestui nivel de certificare, nu de simpla prezență numerică. În mod paradoxal, un ofertant care garantează nivelul „Outstanding” BREEAM (nivel ce presupune, implicit, o selecție sustenabilă riguroasă a materialelor) poate obține mai puține puncte decât un altul care propune mai multe materiale EPD, fără garanția atingerii aceluiași nivel de certificare. Acest mecanism contravine principiului proporționalității reglementat de art. 173 din Legea nr. 98/2016. Astfel, achizitorul va fi în situația să acorde punctaj maxim pentru componenta tehnică unui ofertant care: (1) garantează certificare BREEAM, la cel mai redus nivel, „Very Good”, dar (2) propune un număr mare de produse certificate EPD, care nu au o semnificație valorică ridicată.

În același sens, se reține că sub-factorul FM2 este neadecvat formulat, potrivit căruia factorii de evaluare trebuie să permită o evaluare clară și verificabilă a avantajelor fiecărei oferte. Or, criteriul analizat se axează pe un element cantitativ (număr de produse), fără a integra vreun mecanism de apreciere a **impactului asupra sustenabilității, eficienței energetice sau durabilității construcției**, aspecte esențiale în contextul aplicării unui criteriu de tip „calitate-preț”.

Contestatoarea are, prin urmare, temei să invoce caracterul superficial și arbitrar al acestui criteriu, care ignoră principiile consacrate în jurisprudența instanțelor de contencios administrativ.

În acest sens, este relevantă Decizia civilă nr. 1494/CA/2021 a Curții de Apel București, care a reținut că „factorii de evaluare care nu reflectă avantajele reale ale unei oferte în raport cu obiectul contractului contravin art. 187 din Legea nr. 98/2016 și sunt de natură să afecteze legalitatea rezultatului procedurii”.

Având în vedere cele expuse, Consiliul reține că sub-factorul FM2, în forma sa actuală, nu este apt să diferențieze relevant și proporțional ofertele din perspectiva performanței ecologice reale. Criteriul devine formal, lipsit de substanță și creează un dezechilibru nejustificat între ofertanți.

Prin urmare, Consiliul apreciază că se impune fie eliminarea acestui sub-factor, fie reformularea sa într-un mod care să reflecte contribuția reală și măsurabilă a materialelor EPD la performanța ecologică a proiectului, în special prin corelare cu nivelul de certificare BREEAM.

În ceea ce privește critica formulată de contestatoare cu privire la ambiguitatea și nelegalitatea cerințelor din referitoare la experiența similară a personalului de specialitate, Consiliul reține, din anunțul de participare, modul de formulare a factorului de evaluare:

Componenta tehnică

Au fost stabiliți 2 subfactori de evaluare:

3.3. Sub-factor tehnic 1 (FT1) – Garanție extinsă a obiectivului de investiții peste perioada minimă de 36 luni – 15 puncte maxim

3.4. Sub-factor tehnic 2 (FT2) – Experiența profesională a Managerului de proiect pentru proiecte similare – 15 puncte maxim

Pondere totală: 30%

Punctaj maxim pentru factor: 30 puncte

Algoritm de calcul pentru Sub-factorul tehnic 1 (FT1):

Descriere:

Se punctează oferirea unei garanții extinse pentru obiectivul de investiții peste perioada minimă obligatorie de 36 luni. Garanția minimă solicitată pentru obiectivul de investiții, cu toate componentele sale integrate (instalații, echipamente, utilaje, dotări, amenajări exterioare etc.) este de 36 luni.

Termenul garanției de bună execuție începe să curgă de la data înscrierii procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor / obținerea ultimei autorizări sau certificări post execuție (conform celor prevăzute în caietul de sarcini) și se încheie la recepția finală.

Durata maximă punctată: 36 luni extinse (36 luni + 36 luni = 72 luni)

Durata evaluată este cea care depășește perioada minimă de 36 luni și va fi exprimată în luni întregi, fără subdiviziuni.

Punctaj:

- Pentru cea mai mare perioadă a garanției extinse (respectiv 36 luni suplimentare sau mai mult) – 15 puncte
- Pentru alte perioade – punctajul se calculează după următoarea formulă:

$$Gf = (\text{Garanția ofertată} \times 15) / 36$$

Unde:

- Gf = punctaj final pentru FT1
- Garanția ofertată = perioada de garanție suplimentară (peste cele 36 luni minime)

Notă:

Dacă ofertantul oferă doar garanția minimă de 36 luni, punctajul acordat este 0 puncte. În cazul nerespectării termenului de garanție, autoritatea contractantă va executa garanția de bună execuție rămasă în contul acesteia.

Algoritm de calcul pentru Sub-factorul tehnic 2 (FT2):

Descriere:

Se punctează experiența profesională a Managerului de proiect, care a gestionat cel puțin un proiect pentru clădiri încadrate în:

- Categoria de importanță C – normal, conform HG nr. 766/1997
- Clasa de importanță I a construcției, conform P100-1/2013
- Proiect derulat în ultimii 5 ani
- Conform cerințelor standardului BREEAM, nivel minim „Very Good”, pentru clădiri cu funcțiuni rezidențiale, sau echivalent (ex. LEED)

Documente necesare:

- Contracte
- Documente constatatoare
- Procese-verbale de recepție
- Alte documente relevante

Punctaj:

- 0 contracte – 0 puncte
- 1 contract – 10 puncte
- 2 sau mai multe contracte – 15 puncte

Contestatoarea susține că, prin modul de redactare a cerințelor din anunțul de participare, autoritatea contractantă nu a făcut o delimitare clară între experiența similară solicitată operatorului economic, în ansamblu, și cea referitoare la personalul de specialitate. Astfel, utilizarea sintagmei „5 ani” în cadrul descrierii personalului impus creează confuzie și, mai grav, să conducă la excluderea nejustificată a unor experți care au o experiență relevantă în proiecte complexe, dar care nu au lucrat anterior în proiecte certificate formal conform standardului BREEAM sau echivalent, indiferent de perioadă.

Indicarea de către achizitor, în punctul de vedere, la dispozițiile art. 179 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 98/2016 nu sunt aplicabile experienței specialiștilor, ci experienței operatorului economic. Astfel, nu se poate lua în considerare perioada de 5 ani, pentru experți, în temeiul acestei dispoziții.

Contestatoarea susține că experiența tehnică a personalului ar trebui acceptată chiar și în absența unei certificări BREEAM, dacă sunt respectate standardele generale de performanță, sustenabilitate și eficiență energetică

ale proiectului. Mai mult, aceasta afirmă că certificarea BREEAM este un proces aplicabil clădirii în ansamblu și nu influențează în mod direct competențele tehnice individuale ale personalului implicat în implementarea proiectului.

În replică, autoritatea contractantă afirmă că nu există ambiguități, întrucât cerința privind experiența similară este formulată unitar și clar, fiind aplicabilă atât operatorului economic, cât și personalului de specialitate. Aceasta justifică cerința prin obiectivul specific al contractului – atingerea unui standard BREEAM de nivel „Outstanding” – susținând că implicarea personalului în proiecte anterioare certificate BREEAM este esențială pentru atingerea acestui nivel, având în vedere complexitatea documentației și a metodologiei specifice acestor standarde ecologice.

Consiliul constată că cerințele impuse în documentația de atribuire referitoare la experiența similară a personalului de specialitate sunt formulate într-un mod nelegal, întrucât permit interpretări divergente și conduc la o restrângere nejustificată a concurenței, cu încălcarea principiilor fundamentale reglementate de art. 2 alin. (2) lit. a)–c) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, respectiv principiile transparenței, tratamentului egal și al proporționalității.

Autoritatea contractantă a utilizat sintagma „Proiecte similare – respectiv managementul a cel puțin un proiect pentru clădiri încadrate în categoria de importanță C- normal, conform HG 766/1997 și în clasa de importanță a construcției I conform P100-1/2013, **în ultimii 5 ani**,” într-un mod insuficient clarificat, inclusiv în legătură cu cerințele aplicabile personalului de specialitate, în cuprinsul Fișei de date. Din modul de redactare rezultă o suprapunere între cerințele aplicabile ofertantului în ansamblu și cele aplicabile individual personalului propus, fără o delimitare clară între condițiile de calificare și cerințele de conformitate tehnică.

Mai mult, în strategia de contractare regăsim următoarele informații:

Ofertantul va face dovada asigurării personalului de specialitate:

Manager de contract

Cerințe minime privind calificarea și experiența profesională:

- Studii superioare în unul din domeniile: inginerie civilă, inginerie și management, administrarea afacerilor, management, arhitectură și urbanism sau echivalent;
- Experiență profesională specifică, prin implicarea pe o poziție similară/echivalentă, în cel puțin un contract derulat conform cerințelor standardului **BREEAM**, nivel minim „Very Good” sau superior, cu funcțiuni rezidențiale (**Building Research Establishment’s Environmental Assessment Method**) sau alt standard echivalent (de exemplu, **LEED – Leadership in Energy & Environmental Design**) sau echivalent.

Documente necesare a fi prezentate:

- **Curriculum Vitae** în format EuroPass, datat și semnat. Pe ultima pagină a CV-ului se va menționa:

„Declar pe proprie răspundere, sub sancțiunea prevederilor Codului penal, că informațiile prezentate sunt corecte și corespund realității”;

- Copie diplomă de studii, atestate, certificări;
- Declarație privind disponibilitatea pentru toată durata de implicare a persoanei în contract;
- Documente justificative din care să reiasă implicarea în cel puțin un proiect de management similar/comparabil, contractat/finalizat: fișă de post, contract de muncă, recomandare sau orice alte documente care să dovedească experiența în domeniul de specialitate.

Pentru experții străini se prezintă documente echivalente emise de instituțiile competente.

Responsabilități minimale:

- Va fi responsabil pentru coordonarea tuturor activităților necesare ducerii la bun sfârșit a contractului, conform standardelor de management de proiect și legislației în vigoare;
- Menține relația cu Supervizorul/Beneficiarul pe probleme ce privesc implementarea proiectului;
- Coordonează personalul responsabil cu proiectarea și execuția lucrărilor, astfel încât să asigure respectarea calității documentațiilor tehnico-economice elaborate de către antreprenor și a activității de asistență tehnică, precum și a calității execuției documentelor aferente;
- Răspunde de planificarea, monitorizarea și controlul activităților contractului, precum și de urmărirea realizării activităților conform Programului de Execuție, în condițiile contractului;
- Asigură controlul schimbărilor aprobate prin proiect;
- Planifică, alocă și monitorizează resursele proiectului/contractului;
- Întocmește documente de management al contractului și le modifică atunci când este nevoie, conform condițiilor generale și specifice ale contractului;
- Îndeplinește sarcinile ce îi revin conform Condițiilor Contractuale.

Notă:

Persoana desemnată pentru poziția „Manager de contract / Proiect (Reprezentant al Antreprenorului General)” va fi aceeași cu persoana desemnată pentru subfactorul de evaluare „Manager de contract / Proiect (Reprezentant al Antreprenorului General)”.

Prin urmare, critica este întemeiată, urmând a fi admisă, iar autoritatea contractantă va fi obligată la eliminare din documentația de atribuire doar a sintagmei „în ultimii 5 ani”.

Se menține cerința privind experiența dobândită în cadrul unui proiect derulat conform cerințelor standardului BREEAM, nivel minim „Very Good” sau superior, cu funcțiuni rezidențiale (Building Research Establishment’s Environmental Assessment Method), sau alt standard echivalent (de exemplu, LEED – Leadership in Energy & Environmental Design).

Această modificare este necesară pentru a nu restrânge nejustificat accesul operatorilor economici care dețin experiență relevantă, chiar dacă aceasta a fost dobândită cu mai mult de 5 ani înainte de data limită de depunere a ofertelor, asigurând respectarea principiilor proporționalității și concurenței efective prevăzute de legislația achizițiilor publice.

Contestatoarea solicită reconsiderarea cerințelor referitoare la experiența similară a personalului, astfel încât să se fie acceptată experiența pentru orice tip de construcție, indiferent de certificarea BREEAM, cu respectarea standardelor generale de sustenabilitate și performanță.

Consiliul consideră neîntemeiată această critică, întrucât certificarea BREEAM a clădirii este unul dintre indicatorii de performanță a clădirii, de altfel, punctat la factor de evaluare. Contrar susținerile petentului, experiența specialistului în participare la realizare clădiri certificate BREEAM este în acord cu cerințele principale ale contractului, deci stabilită în conformitate cu respectarea Legii nr. 98/2016.

Cât privește solicitarea de acceptare a unei experiențe a specialistului, dobândită în orice tip de clădire, nu este necesară nicio modificare a factorului de evaluare, deoarece algoritmul este descris în modul cerut de contestatoare.

În ceea ce privește critica formulată de contestatoare cu privire la pretinsa nelegalitate a „cerințelor” referitoare la capacitatea economică și financiară, precum și la datele financiare solicitate în cadrul Propunerii Tehnice, Consiliul reține următoarele:

Contestatoarea invocă prevederile art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016, care stipulează în mod expres:

„Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/ de concurs sunt considerate **clauze nescrise.**”

Aceasta susține că solicitarea unor informații de natură financiară în cuprinsul propunerii tehnice – precum cifra de afaceri, capacitatea de autofinanțare, resurse economice sau portofolii financiare – nu este prevăzută în anunțul de participare și, prin urmare, echivalează cu introducerea unor criterii de calificare sau selecție în afara cadrului legal.

Consiliul reține că această critică este întemeiată.

Analizând documentația de atribuire, se constată că autoritatea contractantă a introdus în formularul de propunere tehnică solicitări privind date și informații financiare, fără ca acestea să fie prevăzute în anunțul de participare sau în secțiunea destinată criteriilor de calificare din fișa de date. Chiar dacă respectivele informații nu sunt utilizate formal pentru eliminare, includerea lor într-o secțiune esențială a ofertei – propunerea tehnică – le conferă un caracter aparent obligatoriu și poate influența percepția comisiei de evaluare asupra fezabilității soluției propuse.

Această practică contravine principiului legalității în materia achizițiilor publice, potrivit căruia autoritatea contractantă este obligată să definească în mod clar și predictibil condițiile de participare și criteriile de calificare, doar în cadrul expres prevăzut de lege, respectiv în secțiunile corespunzătoare ale fișei de date și anunțului de participare.

În acest context, solicitarea unor date financiare suplimentare în propunerea tehnică, fără temei în anunțul de participare, reprezintă o veritabilă clauză nescrisă, în sensul art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016, și este susceptibilă să creeze un tratament inegal ori o restrângere nejustificată a concurenței.

Caracterul de clauză nescrisă a cerințelor care nu sunt precizate în anunțul de participare nu va permite evaluarea ofertei pe baza unei astfel de cerințe.

În consecință, întrucât nu va fi afectat procesul de pregătire a ofertei (oferantul neavând obligația includerii informațiilor privind capacitatea economică și financiară în propunerea tehnică), dar nici cel de evaluare a lor, pe baza unor clauze nescrise, nu este necesară modificarea documentației de atribuire, respectiv de eliminare a informații respective din formularul de propunere tehnice.

În ceea ce privește critica referitoare la nelegalitatea sintagmei „Orice necorelare, omisiune ori neconformitate constatată în privința documentelor ofertei, în raport cu caietul de sarcini ori prevederile legislației în vigoare, poate conduce la respingerea ofertei”, Consiliul respinge critica ca neîntemeiată, reținând următoarele.

Formularea contestată nu are caracter imperativ, ci utilizarea expresiei „poate conduce” exprimă o posibilitate, nu o obligație, lăsând comisiei de evaluare libertatea de a analiza concret situația în funcție de natura și gravitatea eventualei neconcordanțe, omisiuni sau neconformități.

De altfel, această formulare este conformă cu cadrul legal aplicabil. Astfel, art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016 prevede că:

„În cazul în care comisia de evaluare solicită unui candidat/ofertant clarificări și, după caz, completări ale documentelor prezentate de acesta în cadrul ofertei sau solicitării de participare, potrivit dispozițiilor art. 209 din Lege, iar candidatul/ofertantul nu transmite în termenul precizat de comisia de evaluare clarificările/completările solicitate sau clarificările/completările transmise nu sunt concludente, oferta sa va fi considerată inacceptabilă.”

De asemenea, art. 135 alin. (3) din HG nr. 395/2016 stabilește clar că:

„Viciile de formă reprezintă acele erori sau omisiuni din cadrul unui document a căror corectare/completare este susținută în mod neechivoc de sensul și de conținutul altor informații existente inițial în alte documente prezentate de ofertant sau a căror corectare/completare are rol de clarificare sau de confirmare, nefiind susceptibile de a produce un avantaj incorect în raport cu ceilalți participanți la procedura de atribuire.”

Prin urmare, autoritatea contractantă nu afirmă că va respinge automat o ofertă în orice caz de neconformitate, ci doar că poate face acest lucru în condițiile legii, după analiza corespunzătoare. Această abordare reflectă, de fapt, obligația legală a autorității de a evalua situația punctual, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor privind clarificările și completările permise.

În concluzie, sintagma utilizată este legală, proporțională și nu creează incertitudine, neputând fi calificată drept excesivă sau contrară principiilor achizițiilor publice. Critica se respinge ca neîntemeiată.

Cât privește cererea contestatoarei de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată, Consiliul o va admite, în parte, luând în considerare admiterea în parte a contestațiilor.

În aprecierea acestei finalități, Consiliul a avut în vedere următoarele dispoziții legale:

- art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, potrivit căreia: „Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Quantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației”;

- art. 454 din Codul de Procedură Civilă, care prevăd: „Pârâțul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului, nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere (...);”;

- art. 451 din Codul de procedură civilă, care stipulează următoarele: „(1) Cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar, onorariile avocaților, ale experților și ale specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3), sumele convenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces, cheltuielile de transport și, dacă este cazul, de cazare, precum și orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului. (2) Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu

activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său. (3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător la plata experților judiciari și a specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3). (4) Nu vor putea fi însă micșorate cheltuielile de judecată având ca obiect plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, precum și plata sumelor cuvenite martorilor potrivit alin. (1)”;

- art. 452 din Codul de procedură civilă, care stipulează următoarele: „Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei”;

- art. 453 din Codul de procedură civilă, care stipulează următoarele: „(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. (2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.”

Având în vedere dispozițiile anterior menționate, se constată că fundamentul răspunderii pentru plata cheltuielilor de judecată este culpa procesuală a părții.

În speță, Consiliul reține culpa procesuală a autorității contractante, motiv pentru care apreciază că, în speță, se impune obligarea acesteia la plata unor cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat.

Cheltuielile reclamate de contestatoare sunt în sumă de 11.900 lei, conform facturii nr. SERA PDV-025/14.03.2025 și reprezintă onorariu avocat, conform factură atașată.

Având în vedere faptul că procedura de soluționare este o procedură scrisă, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, facultativă și gratuită potrivit art. 24 alin. (4) din Constituția României și faptul că, în speță, nu s-au dispus audieri sau depunerea de concluzii orale, Consiliul apreciază că suma solicitată de aceasta este excesivă. Cheltuielile de judecată cuprind orice cheltuieli pe care partea care a câștigat procesul va dovedi că le-a făcut, cum sunt onorariile de avocat, costul dactilografierii actelor depuse la dosar etc., dar numai cele strict necesare pentru buna desfășurare a soluționării prezentei contestații.

Consiliul va da eficiență dispozițiilor art. 451 alin. (2) Cod procedură civilă, coroborat cu art. 68 din Legea nr. 101/2016, în sensul că va reduce onorariul de avocat, considerând că prin aceasta nu se intervine în convenția încheiată de contestatoare, în calitate de client, și avocatul ei, pentru că în acest fel ar fi încălcate dispozițiile art. 1270 Cod civil.

De asemenea, se apreciază că nu se aduce atingere nici dispozițiilor Legii nr. 51/1995, potrivit căreia avocații sunt liberi ca prin înțelegere cu clienți lor să stabilească onorarii, întrucât Consiliul nu face altceva decât să stabilească, în cadrul raportului juridic procesual civil, cheltuielile de judecată, astfel că, prin aplicarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 raportat la art. 451 alin. (2) Cod procedură civilă, Consiliul nu cenzurează contractul de asistență juridică, ci doar stabilește în mod corespunzător quantumul cheltuielilor de judecată, în raport de munca depusă de avocat, criticile admise, complexitatea cauzei, valoarea pricinii, proporționalitatea onorariului față de volumul de muncă presupus de pregătirea apărării în această cauză.

Pentru aceste considerente, Consiliul apreciază că reducerea onorariului de la 11.900 lei, la suma de 1.500 lei, este în concordanță cu elementele mai sus arătate.

În soluționarea acestui aspect, Consiliul reține Decizia ICCJ nr. 3/2020, prin care s-au statuat următoarele: „(...) în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, motivul de recurs prin care se critică modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat, în raport cu prevederile art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra proporționalității cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocaților, solicitate de partea care a câștigat procesul, nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă.”

În temeiul art. 26 alin. (9) din același act normativ, Consiliul va admite, în parte, capătul de cerere formulat de contestator cu privire la obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea contestației, va obliga autoritatea contractantă la plata către contestatoare a sumei de 1.500 lei cu titlu de cheltuieli ocazionate de soluționarea contestației, pentru considerentele expuse în motivarea deciziei.

Consiliul respinge capătul de cerere privind anularea procedurii solicitat în subsidiar, urmând ca autoritatea contractantă să adopte măsurile corective indicate prin prezenta decizie.

Având în vedere cele expuse, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, pentru considerentele evocate în motivarea prezentei, Consiliul va admite, contestația formulată de AVRIL SRL, în contradictoriu cu, și va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile de la primirea deciziei, să modifice documentația de atribuire, prin publicarea de clarificări/erate, potrivit considerentelor prezentei decizii și a dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice și stabilirea unui nou termen de depunere a ofertelor.

Va obliga autoritatea contractantă la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de procedura de soluționare a contestației la suma de 1.500 lei.

Prezenta decizie va fi obligatorie pentru părțile cauzei potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se va putea formula plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate potrivit prevederilor art. 29 și 32 din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de, în contradictoriu cu, și obligă autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile de la primirea deciziei, să modifice documentația de atribuire, prin publicarea de clarificări/erate, potrivit considerentelor prezentei decizii și a dispozițiilor

legale în materia achizițiilor publice și stabilirea unui nou termen de depunere a ofertelor.

Obligă autoritatea contractantă la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de procedura de soluționare a contestației la suma de 1.500 lei.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

Redactat în 4 exemplare originale, conține 28 pagini.